

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.765/2022/4.

A felperesek:

I.r. felperes, felperes címe – I. rendű

II.r. felperes, felperes címe – II. rendű

A felperesek képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe – az I-II. rendű felperesek képviselőjében

Az alperesek:

I.r. alperes, alperes címe – I. rendű

II.r. alperes, alperes címe – II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd – az I-II. rendű alperesek képviselőjében

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 62.P.21.970/2022/13.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és arra kötelezi az I. rendű alperest, hogy az elsőfokú bíróság által elrendelt helyen, módon és határidőn belül az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé:

„A napilap 2022. július 27-ei számában „cikk címe” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy II.r. felperes polgármesternek biztonsági cége van.”

Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasítja.

A II. rendű alperes perköltség fizetésre való kötelezését mellőzi.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 66.000 (hatvanhatezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 18.000 (tizennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

A fennmaradó 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes eljárási és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül az általa szerkesztett napilap című napilap 5. oldalán az ott 2022. július 27-én „cikk címe” címmel megjelent cikkel azonos helyen és betűszedéssel kommentár nélkül tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„A napilap 2022. július 27-i számában »cikk címe« címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy II.r. felperes polgármester biztonsági cégének emberei turistákat zaklattak. A valóság ezzel szemben az, hogy II.r. felperesnek nincs biztonsági cége.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a települési sétány neve sétányon a vendéglátóhelyeknek kell gondoskodniuk a rend fenntartásáról.”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 190.500 forint perköltséget, továbbá külön felhívásra, a felhívásban megjelölt módon és időben fizessen meg a Magyar Államnak 72.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

[2] Határozatának indoklásában hivatkozott Magyarország Alaptörvénye B) cikkének (1) bekezdésére, az R) cikkére, a IX. cikkére, a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdésére, a 10. §-ára, a 12. § (1) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. §-ára, a 496. §-ára, továbbá a Kúria PK 12., 13., 14., valamint 15. számú állásfoglalásaira.

[3] Rögzítette, miszerint a sérelmezett cikk arról számol be, hogy milyen közbiztonságot érintő változások mentek végbe településen a jelenlegi polgármester, a II. rendű felperes megbízatása idején.

[4] Az első sérelmezett közlés „cikk címe”, az alperesek által sem vitatottan valótlán tényállítást tartalmaz, mivel a II. rendű felperesnek nincsen biztonsági cége.

[5] A második sérelmezett közlés, az „idén már a vendéglátóhelyeknek kell gondoskodniuk a rendfenntartásról” vonatkozásában elsőként a keresetösségi jog fennállását vizsgálta. Az I. rendű felperes jogosult volt a per megindítására, mivel az írás település város egyik kiemelt területével, a sétány neve sétánnyal kapcsolatos helyzetről számolt be, többször megnevezi a várost és a polgármestert.

[6] A sérelmezett közlés valóságát az alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, azonban bizonyítási indítványuk nem volt, csupán azzal védekeztek, hogy a rendfenntartás a sétány neve sétányon nem csupán rendőrségi feladat, mivel az egy olyan terület, ahol állandó biztonsági jelenlétre van igény a rendőrség munkájának segítése érdekében, és ha az I. rendű felperes már nem vesz benne részt, akkor a rendőrség melletti rendfenntartókat a vendéglátóhelyeknek kell biztosítaniuk.

[7] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és csak azon közlés helyreigazítására való kötelezést kérték, miszerint a felperesnek biztonsági cége van. Álláspontjuk szerint annak

helyreigazítása, hogy a felperesnek nincsen biztonsági cége, önmagában teljesíti a helyreigazítást, a valóság feltüntetése nem indokolt. Annak további cáfolata, hogy egy biztonsági cég emberei turistákat vertek, már kívül esik a felperesi érdeken.

[9] A második sérelmezett közlés vonatkozásában hangsúlyozták, hogy a felpereseknek nincsen keresetösségi joga, az semmilyen állítást nem tartalmaz rájuk vonatkozóan. A II. rendű felperes maga jelentette be, hogy az I. rendű felperes nem finanszírozza tovább a sétány neve sétány őrzését, hozzátéve, hogy az rendőrségi feladat.

[10] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a II. rendű alperes perkieltségben való marasztalását kérték.

[11] Álláspontjuk szerint az alperesek fellebbezése nem tekinthető határozottnak. A fellebbezésükben ugyanis a „felperest” kéri helyreigazításra kötelezni. Az alperesek által kért helyreigazítás szövegében pedig a „felperesnek biztonsági cége van” közlés szerepel, holott a perben két felperes is szerepel. Álláspontjuk szerint nem lehet a bíróság feladata az, hogy a perbeli nyilatkozat nem megfelelősége, pontatlansága esetén azt a fél helyett korrigálja, értelmezze.

[12] Érdemében előadták, hogy annak közlése, miszerint „valótlán állították, hogy a II. rendű felperesnek biztonsági cége van”, nem lett volna elegendő a cikkben írt valótlán állításokhoz képest a tényleges helyzet olvasók elé tárásához. A sérelmezett közlésben ugyanis többszörös valótlán állítás szerepel. A cikkben leírt eset, miszerint egy biztonsági cég alkalmazottai turistákat zaklatnak a városban, tudomásuk szerint nem történt meg, másrészt a II. rendű felperesnek nincsen semmilyen biztonsági cége, semmilyen érdekeltsége. A keresetben megjelölt helyreigazításból a való tények ezek vonatkozásában kiderülnek.

[13] A második sérelmezett közlés vonatkozásában előadták, hogy egy korábban hozott jogerős ítéletben a Fővárosi Ítéltábla már kimondta egy másik cikk kapcsán, hogy „az írás egyértelműen a település város területén található sétány neve sétányon tapasztaltakról szól, a helyzetet a településnek, az I. rendű felperesnek rója fel”, így jelen írás tekintetében is kérhet sajtó-helyreigazítást. Jelen helyzetben is ez állapítható meg, ugyanis az I. rendű felperest kárhozható tartalmaz egy valótlán tényállítást az alperesi írás. Az tény, hogy korábban az I. rendű felperes is részt vett a sétány neve sétányon a közterület rendjének fenntartásában, az is, hogy 2022 nyarán ezt már nem tette meg, de az soha nem volt igaz, hogy a rend fenntartásáról a sétány közterületi részén a vendéglátóhelyeknek kellett volna gondoskodni.

[14] Az alperesek fellebbezése megalapozott.

[15] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperesek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak okán részben megváltoztatta.

[16] Az alperesek fellebbezésében valóban több elírás található, azonban a fellebbezés tartalma és a támadott elsőfokú ítélet alapján egyértelmű, hogy az alperesek fellebbezése mire irányult, az egyes közlések tekintetében mely felperes vonatkozásában nyilatkoztak. Ezen körülmények alapján a másodfokú bíróság a Pp. 2. §-a szerinti rendelkezési elvet nem megsértve bírálta el érdemben a fellebbezést.

[17] Az írás PK 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezése alapján az első sérelmezett közlés valójában két állítást tartalmaz, egyrészt azt, hogy a II. rendű felperesnek biztonsági cége van, valamint azt, hogy ezen biztonsági cég emberei turistákat zaklattak. A II. rendű felperesre azonban csak az előbbi állítás vonatkozik, mely szerint ezen biztonsági cég az ő érdekeltségébe tartozna. A II. rendű felperes a keresetlevél második oldalán a 3.1. pontban szintén két részre bontja ezen közlést és maga is úgy nyilatkozik, miszerint a turisták zaklatása nem a felperesekre, hanem az érintett cégre vonatkozó közlés, ezért ez utóbbi jogosult igényt érvényesíteni. Mivel a II. rendű felperes keresetösségi joggal a közlés második része vonatkozásában nem rendelkezik, ezért a kereset elutasításának volt helye e körben. A valóság feltüntetése szintén nem indokolt a közlés első része vonatkozásában, ugyanis már a valótlanág feltüntetésének eredményeként az olvasók a valóságot kétségkívül megértik, miszerint a II. rendű felperesnek nincsen biztonsági cége.

[18] A második közlés vonatkozásában az állapítható meg, hogy az nem az I. rendű felperesre vonatkozik. Az I. rendű felperes is azt adta elő, hogy a közterületen a rend fenntartása elsődlegesen a rendőrség feladata. Azon állítás, hogy a vendéglátóhelyeknek kell gondoskodniuk a rend fenntartásáról az I. rendű felperes társadalmi megítélését semmilyen mértékben nem befolyásolja, hiszen maga az írás sem azt tartalmazza, hogy az az ő feladata lenne. Sőt, a cikk később azt a véleményt is tartalmazza, hogy az I. rendű felperes korábbi tevékenysége – a sétány neve sétány lezárása – nem volt indokolt. Mindezek alapján az I. rendű felperes a második sérelmezett közlés vonatkozásában keresetösségi joggal nem rendelkezik, így a keresetet e körben a másodfokú bíróság elutasította.

[19] A másodfokú bíróság a felperesek által a fellebbezésükben hivatkozott korábbi jogerős ítélet indokolása vonatkozásában hangsúlyozza, hogy az általuk megjelölt részből is kiderül, hogy az abban az eljárásban sérelmezett írás a sétány neve sétányon tapasztalható helyzetre vonatkozóan tett közléseket, amelyek fennállását az önkormányzatnak tulajdonították. Jelen perbeli írás azonban a vendéglátóhelyek állítólagos rendfenntartási feladata vonatkozásában nem állít olyat, hogy az az I. rendű felperes mulasztása, vagy neki felróható, egyéb cselekmény miatt lenne szükséges.

[20] Az alperesek fellebbezése eredményre vezetett, ezért a másodfokú bíróság határozata folytán az elsőfokú bíróság által megállapított pernyertességi és pervesztességi arány megváltozott az I. rendű felperes és az I. rendű alperes között, az utóbbi teljes mértékben pernyertes lett, azonban perköltséget nem számított fel, így arról a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján nem döntött. Az elsőfokú eljárásban a II. felperes és az I. rendű alperes azonos arányban lettek pernyertesek, de költséget egyikük sem számított fel, ezért arról a másodfokú bíróság nem döntött. A fellebbezési eljárás során az I. rendű alperes szintén nem számított fel perköltséget, ezért arról szintén nem döntött a Fővárosi Ítéltábla.

[21] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, a 42. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a 46. § (1) bekezdése alapján a felperesek száma miatt kétszer számított 36.000 forint eljárási és 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint, a Fővárosi Ítéltábla az eljárásban irányadó pernyertességi arány alapján kötelezte a II. rendű felperest, valamint a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján, a II. rendű alperest. Az I. rendű felperes az Itv. 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, így a rá eső illeték az állam terhén marad.

[22] A másodfokú bíróság tájékoztatja a II. rendű felperest, valamint a II. rendű alperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. január 12.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró